

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๙๑/๒๕๓๖

พนักงานอัยการ สำนักงาน อัยการ สูงสุด โจทก์
นาง จันทร์ เพ็ญ สุพรรณิติ จำเลย

ป.อ. มาตรา ๙๐, ๙๑

ป.วิ.อ. มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง, ๒๒๕

พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ

พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๒๔, ๕๐

จำเลยรับเอาบุหรี่อันตนรู้ว่าเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรไว้ในครอบครองเพื่อขาย โดยมีได้ปิดแสตมป์ยาสูบเป็นการกระทำครั้งเดียวในเวลาเดียวกัน แม้ผู้นำเข้าอาจนำเข้าโดยเจตนาหลีกเลี่ยงค่าภาษีศุลกากร แต่มีได้นำเข้ามาเพื่อขายก็ไม่มี ความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ หรือนำเข้ามาโดยถูกต้องแต่มีไว้เพื่อขายโดยมิได้ปิดแสตมป์ยาสูบก็เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ เพราะเป็นความผิดที่ผิดแผกแตกต่างกันและเป็นความผิดต่อกฎหมายคนละฉบับกันก็ตาม แต่จำเลยรับเอาไว้เพื่อขายอันเป็น ความผิดทั้งสองข้อหาดังกล่าว จำเลยมีเจตนาในผลอย่างเดียวกัน คือหลีกเลี่ยงที่จะไม่ต้องเสียภาษีอากรตาม กฎหมาย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ทำให้หลายกรรมต่างกันไม่ ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ ที่ให้ปรับเป็นเงิน ๔ เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากร เข้าด้วยนั้นหมายถึงค่าอากรตามกฎหมายภาษีศุลกากร หาได้หมายรวมถึงค่าภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากร และภาษีเทศบาลตามพระราชบัญญัติรายได้เทศบาลไม่ที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษปรับโดยรวมค่าภาษีทั้งสอง ประเภทดังกล่าวมาด้วยจึงไม่ถูกต้อง ปัญหาข้อนี้แม้จะไม่มีฝ่ายใดยกขึ้นกล่าวอ้างในชั้นฎีกา แต่เป็นปัญหาที่ เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยได้รับไว้ซึ่งบุหรี่ซิการ์แรตที่ผลิตในต่างประเทศ โดยจำเลยรู้อยู่แล้วว่าบุหรี่ซิการ์แรตดังกล่าว เป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อห้าม และข้อจำกัด อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย กับจำเลยได้มีบุหรี่ซิการ์แรตที่ผลิตในต่างประเทศดังกล่าวไว้ในครอบครองเพื่อขายโดยมิได้ปิดแสตมป์ยาสูบ ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ พระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ.๒๔๘๙ มาตรา ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔,๒๔, ๔๔, ๕๐ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ธิบของกลางทั้งหมด กับจ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับและจ่ายเงินรางวัลแก่เจ้าพนักงานผู้จับตามกฎหมาย

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ พระราชบัญญัติยาสูบพ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๕๐ เป็นความผิดหลายกรรม ให้ลงโทษทุกกระทงความผิดฐาน นำบุหรี่ยาสูบเข้าในราชอาณาจักรโดยไม่เสียอากร ปรับ ๑๘๗,๘๗๖.๐๘ บาท ฐานจำหน่ายบุหรี่ยาสูบที่มิได้ปิดแสตมป์ (ที่ถูกเป็นฐานมีไว้เพื่อขายซึ่งบุหรี่ยาสูบที่มิได้ปิดแสตมป์ยาสูบ)ปรับ ๔๗๕,๒๐๐ บาท รวมปรับ ๖๖๓,๐๗๖.๐๘ บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กึ่งหนึ่ง คงปรับ ๓๓๑,๕๓๘.๐๔ บาท หากไม่ชำระค่าปรับ ให้กักขังแทนมีกำหนด ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ริกของกลาง จ่ายสินบนแก่ผู้นำจับและจ่ายรางวัลแก่เจ้าพนักงานผู้จับตามกฎหมาย

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ปรับจำเลยในข้อหาตามพระราชบัญญัติ ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ ซึ่งเป็นบทหนักเพียงสถานเดียวเป็นเงิน ๑๘๗,๘๗๖.๐๘ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กึ่งหนึ่ง คงปรับ ๙๓,๙๓๘.๐๔ บาทนอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ปัญหาตามฎีกาของโจทก์มีว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องว่าในวันเวลาเกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยได้รับไว้ซึ่งบุหรี่ยาสูบที่ผลิตในต่างประเทศยี่ห้อ วินสตันจำนวน ๑,๔๘๐ ของ น้ำหนัก๒๘.๑๒๐ กิโลกรัม ราคา ๒๙,๓๑๔.๘๔ บาท ซึ่งต้องเสียอากรขาเข้าเป็นเงิน ๘,๗๙๔.๔๕ บาท ค่าภาษีการค้า ๖๘๕.๙๖ บาท ภาษีเทศบาล๖๘.๕๙ บาท และยี่ห้อมาร์โบโร จำนวน ๔๔๐ ของ น้ำหนัก ๘.๓๖๐ กิโลกรัม ราคา ๖,๑๑๓.๗๑ บาท ซึ่งต้องเสียอากรขาเข้าเป็นเงิน๑,๘๓๔.๑๑ บาท ภาษีการค้า ๑๔๓.๐๖ บาท ภาษีเทศบาล ๑๔.๓๐ บาท รวมราคาของและค่าภาษีอากรทั้งสิ้นเป็นเงิน ๔๖,๙๖๙.๐๒ บาท โดยจำเลยรู้ว่าบุหรี่ยาสูบดังกล่าวเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร และจำเลยมีบุหรี่ยาสูบดังกล่าวไว้ในครอบครองเพื่อขายโดยมิได้ปิดแสตมป์ยาสูบอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย จะเห็นได้ว่าการกระทำของจำเลยเป็นการรับเอาบุหรี่ยาสูบดังกล่าวอันตนรู้ว่าเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยหลีกเลี่ยงอากรไว้ในครอบครองเพื่อขายโดยมิได้ปิดแสตมป์ยาสูบอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย เป็นการกระทำครั้งเดียวในเวลาเดียวกัน แม้ผู้นำเข้าอาจนำเข้าโดยเจตนาหลีกเลี่ยงค่าภาษีศุลกากร แต่มิได้นำเข้ามาเพื่อขายก็ไม่มีผลความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ หรือหากนำเข้ามาโดยถูกต้อง แต่มีไว้เพื่อขายโดยมิได้ปิดแสตมป์ยาสูบ ก็เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ เพราะเป็นความผิดที่ผิดแผกแตกต่างกัน และเป็นความผิดต่อกฎหมายคนละฉบับกันดังที่โจทก์กล่าวมาในฎีกาก็ตาม แต่คดีนี้เป็นการกล่าวหาว่าจำเลยรับเอาไว้เพื่อขายอันเป็นความผิดทั้งสองข้อหาดังกล่าว จำเลยมีเจตนาในผลอย่างเดียวกันคือหลีกเลี่ยงที่จะไม่ต้องเสียภาษีอากรตามกฎหมาย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท หาใช่หลายกรรมต่างกันดังที่โจทก์ฎีกาไม่ แต่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาลงโทษปรับจำเลยเป็นเงิน ๑๘๗,๘๗๖.๐๘ บาท ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙มาตรา ๒๗ ทวิ อันเป็นบทหนักเป็นการปรับเป็นเงิน ๔ เท่า โดยรวมค่าภาษีการค้าและภาษีเทศบาลเข้าไปด้วยซึ่งไม่ถูกต้อง เพราะตามกฎหมายที่ให้ปรับเป็นเงิน ๔ เท่า

ราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยนั้นหมายถึงค่าอากรตามกฎหมายภาษีศุลกากร หากได้หมายรวมถึงค่าภาษี การค้าตามประมวลรัษฎากรและภาษีเทศบาลตามพระราชบัญญัติรายได้เทศบาลไม่ ที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษ ปรับโดยรวมค่าภาษีอีก๒ ประเภทมาด้วยนั้นจึงไม่ถูกต้อง ปัญหาข้อนี้แม้จะไม่มีฝ่ายใดยกขึ้นกล่าวอ้างในชั้นฎีกา แต่เป็นปัญหาที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ปรับเป็นเงิน ๑๘๔,๒๒๘.๔๔ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กึ่งหนึ่งแล้วคงปรับ ๙๒,๑๑๔.๒๒ บาท นอกจากนี้แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์